

Listen to this article

Sroda 20260730

Przegląd

Spotkanie miało charakter religijno-seminaryjny i obejmowało kilka sesji wykładowych oraz dyskusji grupowych. Główne tematy dotyczyły poznania Boga, wdzięczności oraz pokory – wszystkie osadzone w kontekście biblijnym. Spotkanie zgromadziło uczestników mówiących po polsku i po angielsku, a wykłady prowadzili między innymi Brat Dariusz oraz Brat Robert. Całość odbywała się w ramach wielodniowego seminarium z udziałem braci z różnych wspólnot, w tym z Wrocławia.

Kluczowe pojęcia i teorie

- **Poznanie Boga** – rozumiane nie tylko jako wiedza intelektualna, lecz jako relacja, doświadczenie i przyjaźń z Bogiem; realizowane przez stworzenie, Słowo Boże, Jezusa Chrystusa oraz Kościół
- **Wdzięczność** – postawa serca wyrażana słowem, czynem i uczuciem; świadome dostrzeganie i docenianie darów, których się nie zasłużyło
- **Pokora** – fundament rozwoju duchowego; nie jest biernością, milczeniem ani fałszywą skromnością, lecz trzeźwą oceną siebie w świetle Bożego Słowa i uznaniem zależności od Boga
- **Logos** – Syn Boży jako objawienie Ojca; Jego pierwsze i drugie przyjście jako kluczowe etapy realizacji Bożego planu
- **Królestwo Boże** – przyszłe przywrócenie raju na ziemi, w którym wiedza o Bogu wypełni ziemię jak wody morze

Ważne pytania poruszone podczas spotkania

- Czym jest poznanie – wiedzą, identyfikacją, przyjaźnią czy doświadczeniem?
 - Które przyjście Jezusa – pierwsze czy drugie – jest kluczowe dla poznania Boga?
 - Przez co objawia się wieloraka mądrość Boża – przez Ducha, przez Kościół czy przez aniołów?
 - Dlaczego pokora nie jest wymieniona na „drabinie Piotra » (2 List Piotra, rozdział 1)?
 - Jak połączyć intelektualne poznanie Boga z emocjami i sercem?
 - Czy urodzenie się w prawdzie jest przeszkodą czy błogosławieństwem w docenianiu jej piękna?
-

Kluczowe wnioski i podsumowanie celów nauczania

- Poznanie Boga jest procesem stopniowym – od stworzenia, przez Słowo Boże i Jezusa Chrystusa, aż po pełne objawienie w Królestwie Bożym
 - Stworzenie (od skali nano po galaktyki) jest dowodem istnienia inteligentnego Stwórcy i źródłem poznania Jego natury
 - Jezus Chrystus jako Logos jest głównym pośrednikiem w poznaniu Ojca – „Kto mnie widział, widział Ojca »
 - Wiedza o Bogu powinna prowadzić do zmiany życia i owocowania w dobrych uczynkach (Kol 1,9-10)
 - Wdzięczność to nie tylko słowo „dziękuję », lecz postawa serca, która motywuje do działania i naprawy relacji
 - Pokora jest glebą, z której wyrastają wszystkie inne cnoty; bez niej niemożliwy jest prawdziwy rozwój duchowy
 - Zarówno wdzięczność, jak i pokora mają wymiar praktyczny – przejawiają się w relacjach z braćmi i siostrami we wspólnocie
 - Żyjemy w błogosławionym czasie wzrostu wiedzy (Dn 12,4), co jest wynikiem działania Księcia Michała
-

Temat 1: Poznanie Boga - od Raju do Królestwa

Wykład Brata Dariusza stanowił główną część porannej sesji. Prelegent przedstawił zarys tematyczny obejmujący kilka etapów poznania Boga: Raj i stworzenie, chwałę i majestat Stwórcy, Logos (Syna Bożego) jako objawienie Ojca, Kościół Boży w Wieku Ewangelii oraz Królestwo Boże jako cel całego planu zbawienia.

Brat Dariusz podkreślił, że Bóg od początku pragnął, aby człowiek Go poznał. Już w Raju (Rdz 2,8-9) człowiek miał dostęp do Drzewa Życia, a przez nieposłuszeństwo poznał sprawiedliwość, moc i miłość Boga. Apostoł Paweł w Liście do Rzymian (1,19-20) stwierdza, że niewidzialna istota Boga – Jego wieczna moc i boskość – może być poznana przez rozum na podstawie dzieł stworzenia.

Prelegent zaprezentował skalę stworzenia – od cząstek subatomowych (kwarki, bozony) po galaktyki i supergromady – jako świadectwo nieskończonej mądrości Stwórcy. Zwrócił uwagę, że kod genetyczny każdego żywego organizmu jest dowodem istnienia inteligentnego Projektanta.

Kluczowym wersem przewodnim wykładu był 1 J 5,20: „Syn Boży przyszedł i dał nam rozum, abyśmy poznali Prawdziwego. » Jezus Chrystus jako Logos objawił Ojca przez swoje słowa, czyny i modlitwę arcykapłańską (J 17,3.6.8). Brat Dariusz zaznaczył, że pierwsze przyjście Jezusa położyło fundament odkupienia, natomiast drugie przyjście doprowadzi do pełnego objawienia Bożej chwały całemu stworzeniu.

Kościół Boży również odgrywa rolę w objawianiu Boga – przez niego „moce i zwierzchności w niebiosach » poznają wieloraką mądrość Bożą (Ef 3,10). Wykład zakończył się wizją Królestwa Bożego, w którym „ziemia będzie pełna poznania Pana, jak wody napełniają morze » (Iz 11,9).

Istotne pytania i odpowiedzi

Pytanie: Czym jest poznanie – wiedzą, identyfikacją, erudycją czy przyjaźnią?

Odpowiedź: Większość uczestników ankiety wybrała przyjaźń. Brat Dariusz wyjaśnił, że poznanie w sensie biblijnym obejmuje wszystkie te wymiary: rozpoznanie Boga po Jego

cechach, wejście w relację z Nim oraz doświadczenie Go przez wiarę i łaskę.

Pytanie: Które przyjście Jezusa jest kluczowe dla poznania Boga – pierwsze czy drugie?

Odpowiedź: Brat Dariusz stwierdził, że oba są nierozłączne. Pierwsze przyjście położyło fundament odkupienia i otworzyło drogę do Ojca. Drugie przyjście dopełni Boży plan i umożliwi całej ludzkości poznanie prawdy w tysiącletnim Królestwie Chrystusa.

Pytanie: Przez co objawia się wieloraka mądrość Boża?

Odpowiedź: Zgodnie z Ef 3,10 – przez Kościół (zbór). Brat Dariusz wyjaśnił, że obecność w zgromadzeniu ludu Bożego jest miejscem, gdzie uczymy się Bożej mądrości i rozumiemy, że On stworzył wszystko.

Temat 2: Wdzięczność – postawa serca wyrażona w słowie i czynie

Drugą sesję poprowadził Brat Robert. Temat wdzięczności był omawiany w formie interaktywnej dyskusji z uczestnikami.

Uczestnicy zdefiniowali wdzięczność jako: świadome dostrzeganie i docenianie daru lub cudzej pracy (Krzysiek), pragnienie odwzajemnienia otrzymanego dobra (Mateusz), pokorę i świadomość, że wszystko zostało otrzymane (nawiązanie do 1 Kor 4,7), uważność i wrażliwość na dary (Anna), postawę serca wyrażoną w słowach, czynach i uczuciach (Brat Robert).

Greckie słowo *charis* (łaska) wskazuje, że wdzięczność dotyczy przede wszystkim darów niezasłużonych – otrzymanych z łaski, nie z zasługi.

Omówiono biblijne przykłady wdzięczności i jej braku: historia dziesięciu trędowatych (Łk 17,11-19) – tylko jeden Samarytanin wrócił, by podziękować; Maria namaszczaająca stopy Jezusa drogocennym olejkiem (J 12,3) – wyraz wdzięczności za wskrzeszenie Łazarza; Zacheusz (Łk 19,5nn) – wdzięczność zmieniła jego serce i zaowocowała konkretnym

działaniem; Jezus dziękujący Ojcu przed wskrzeszeniem Łazarza (J 11,41-42); Nabal i Abigail – przykład braku wdzięczności i jego konsekwencji; Apostoł Paweł – wdzięczność za nawrócenie i powołanie do służby (1 Tm 1,12-17).

Brat Robert podkreślił, że wdzięczność nie jest jedynie uczuciem ani słowem, lecz postawą życiową. Przejawia się w przebaczeniu braciom (Mt 18), w miłości do bliźnich (1 J), w ofiarowaniu swojego życia Bogu (Rz 12,1) oraz w codziennej modlitwie z wymienianiem konkretnych powodów do dziękczynienia.

Ostrzeżeniem jest prorocтво z 2 Tm 3,2 – w czasach ostatecznych ludzie będą niewdzięczni. Uczestnicy zostali zachęcani, by nie dać się wciągnąć w ten trend.

Istotne pytania i odpowiedzi

Pytanie: Dlaczego tylko jeden z dziesięciu trędowatych wrócił, by podziękować?

Odpowiedź: Uczestnicy wskazali, że wszyscy zapewne zauważyli uzdrowienie, ale tylko jeden miał w sercu potrzebę wyrażenia wdzięczności. Może to być lekcja, że nie należy oczekiwać wdzięczności od innych, gdy się im pomaga – statystycznie tylko jeden na dziesięciu okazuje prawdziwą wdzięczność.

Pytanie: Czy wdzięczność powinna być wyrażana za jedzenie (błogosławienie posiłków)?

Odpowiedź: Brat Robert nawiązał do 1 Tm 4,3-5, gdzie Apostoł Paweł stwierdza, że wszystko, co Bóg stworzył, jest dobre i uświęcone przez Słowo Boże i modlitwę. Wdzięczność za jedzenie jest wyrazem uznania, że wszystko pochodzi od Boga.

Pytanie: Czy urodzenie się w prawdzie utrudnia jej docenienie?

Odpowiedź: Brat Robert odpowiedział przez analogię do amerykańskiego Święta Dziękczynienia – kto uważnie obserwuje łaski Boże, znajdzie wiele powodów do radości bez potrzeby bycia „wielkim grzesznikiem». Brat Dawid dodał, że dla niego urodzenie się w prawdzie jest błogosławieństwem, a nie przeszkodą – pod warunkiem, że wiara jest osobista, przemyślana i żywa.

Temat 3: Pokora – fundament chrześcijańskiego charakteru

Trzecią sesję poprowadził Brat Jarek. Tematem była pokora w praktyce – jej definicja, czym nie jest oraz jak ją rozwijać.

Wersem przewodnim był Jk 4,6: „Bóg sprzeciwia się pysznym, a pokornym daje łaskę. »

Czym pokora nie jest:

- Nie jest pychą ani chęcią bycia zawsze w centrum uwagi
- Nie jest biernością – Mojżesz był pokorny, a jednocześnie aktywnie przewodził ludowi
- Nie jest zgodą na wszystko – Jezus wyrzucił przekupniów ze świątyni
- Nie jest fałszywą skromnością – zaprzeczanie swoim talentom, by wzbudzić pochwały
- Nie jest milczeniem – można być pokornym i jednocześnie dużo mówić

Czym pokora jest – trzy etapy:

1. **Uznanie zależności od Boga** – wszystko, co mamy, pochodzi od Boga (1 Kor 4,7; Prz 3,5-6; Ps 25,9)
2. **Trzeźwa ocena siebie** – rozpoznanie swoich mocnych stron przy jednoczesnym uznaniu ograniczeń i grzeszności (Rz 12,3; Jk 1,23-24; 1 Kor 11,31)
3. **Pokora wobec braci** – dostrzeganie dobra w innych, niestawianie siebie ponad nimi, noszenie wzajemnych ciężarów (Flp 2,3-4; Ef 4,1-3; Ga 6,1-2)

Brat Jarek wyjaśnił, dlaczego pokora nie jest wymieniona na „drabinie Piotra » (2 P 1,5-7): jest ona fundamentem, z którego wyrastają wszystkie inne cnoty. Bez pokory niemożliwe jest rozwinięcie wiary, cnoty, wiedzy ani żadnej innej cechy charakteru. Łacińskie słowo *humus* (ziemia) oddaje istotę pokory – jest ona glebą, z której wyrastają wszystkie cnoty.

Najdoskonalszym wzorem pokory jest Jezus Chrystus (Flp 2,5-8) – choć był w postaci Bożej, uniżył się, przyjął postać sługi i był posłuszny aż do śmierci na krzyżu.

Istotne pytania i odpowiedzi

Pytanie: Dlaczego pokora nie jest wymieniona na „drabinie Piotra »?

Odpowiedź: Uczestnicy i Brat Jarek zgodnie stwierdzili, że pokora jest warunkiem wstępnym dla wszystkich pozostałych cnót. Jezus w Mt 5,3 zaczyna błogosławieństwa od ubóstwa w duchu (pokory). Bez uznania siebie za grzesznika i potrzeby pomocy Jezusa nie można rozwinąć żadnej innej cechy duchowej.

Pytanie: Jak rozpoznać brak pokory w sobie?

Odpowiedź: Łukasz wskazał, że sygnałem może być sposób, w jaki rozmawiamy z innymi – czy naprawdę słuchamy argumentów drugiej strony, czy już myślimy o własnej odpowiedzi. Innym wskaźnikiem jest reakcja na krytykę i upomnienie.

Kolejne kroki i zadania

- Uczestnicy zostali poproszeni o sporządzenie notatek z wykładu Brata Dariusza jako materiału do dalszych rozmów w grupach
- Po zakończeniu wykładu każdy uczestnik miał sprawdzić skład swojej trójki (grupy trzech osób) i zgłosić ewentualne nieprawidłowości
- Sesje grupowe miały odbyć się w wyznaczonych salach zgodnie z instrukcjami organizatorów
- Następny wykład zaplanowany na kolejny dzień – grupy pozostają te same (trzy grupy językowe); jeden delegat z każdej trójki uczestniczy w dyskusji
- Uczestnicy zostali poproszeni o uregulowanie płatności za seminarium
- Brat Dariusz zapowiedział, że w kolejnym wykładzie omówi temat wzrostu w poznaniu Boga oraz kwestię „edukacji w sprawiedliwości » (2 Tm 3,16)
- Brat Dawid zapowiedział wykład o charakterze bardziej technicznym na następny dzień
- Uczestnicy zostali zachęcani do codziennej modlitwy wieczornej z wymienianiem konkretnych powodów do wdzięczności

Materiały uzupełniające

Tom VI „Nowego Stworzenia » (Pascha) – fragment dotyczący wdzięczności jako warunku uczestnictwa w Pamiętce

Prezentacja slajdów z wykładu Brata Dariusza – zostanie udostępniona uczestnikom w formie pliku do pobrania (kod QR po wykładzie)

Link do ankiety interaktywnej (głosowanie na żywo podczas wykładu) – dostępny przez telefon komórkowy

Fragmenty Pisma Świętego omawiane podczas spotkania: Rdz 2,8-9; Rz 1,19-20.23; Hbr 11,3; Dz 17,24-27; Ps 111,2-4; Ps 19,2; 2 Tm 3,15-17; J 17,3.6.8; J 14,6-7.10; Dn 12,1.4; Ef 3,10; Kol 1,9-10; 1 Kor 13,12-13; 2 Tm 2,3-4; Oz 6,6; Iz 11,9-10; Hi 42,5; Łk 17,11-19; J 12,3; Łk 19,5nn; J 11,41-42; 1 Tm 1,12-17; 2 Tm 3,2; Jk 4,6; Flp 2,2-8; 2 P 1,5-7; Rz 12,3; Ga 6,1-2; Ef 4,1-3; Flp 2,3-4; Iz 14,11-14

Komentarz Manny (czytany na początku spotkania) – nagranie dostępne dla zainteresowanych (wzmianka o możliwości odsłuchania nagrania z poprzedniego dnia)